

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29

www.ssu.gov.ua, e-mail: svssukh@ukr.net Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Миколаїв

«06» жовтня 2023 року

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБУ в Херсонській області майор юстиції Головіна Маргарита Євгенівна, у кримінальному провадженні № 22022230000000522 від 12.11.2022 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 111, ч.ч. 2, 3, 4, 5 ст. 260, ч. 2 ст. 28, ч.ч. 1, 2 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Супруненку Олексію Леонідовичу,
20.08.1978 року народження,
громадянину України, уродженцю
м. Севастополь, АР Крим,
зареєстрованому та проживаючому за
адресою: АР Крим, м. Севастополь,
вул. Маршала Геловані, 20, кв.1, раніше
не судимому

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального
правопорушення, а саме:

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших
порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами,
згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за
попередньою змовою групою осіб, за ознаками вчинення кримінального
правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

**Вказане кримінальне правопорушення вчинено при наступних
обставинах.**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі

пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблей ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вживтя тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій майже вся територія Херсонської області з 24 лютого 2022 року знаходилась під окупацією Збройних сил РФ. Починаючи з липня місяця до 11 листопада 2022 року Збройними силами України звільнено (деокуповано) частину території Херсонської області, яка знаходиться на правобережжі річки Дніпро.

Водночас залишаються окупованими територія Скадовського та Генічеського районів, а також частково окупованими територія Каховського та Херсонського районів, що розташовані на лівобережжі річки Дніпро.

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто «horsdecombat» унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий

стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або привести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових владостей.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняється. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти,

які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортация чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не вправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Протокол І або Додатковий протокол І) передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Конвенції (Протокол І) передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнати себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Крім того, статтею 51 Конвенції (Протокол І) визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на додавення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'ектом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Крім того, статтею 75 Конвенції (Протокол I) встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 Конвенції (Протокол I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

- а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:
 - а.1) вбивство;
 - а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні.

У квітні-травні місяці 2022 року (точний час та місце у ході досудового розслідування не встановлені) з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі міста Херсон, з числа колишніх працівників правоохоронних органів України та представників інших військових формувань Російської Федерації у порушення ст. ст. 17 і 65 Конституції України невстановленими досудовим розслідуванням особами створено не передбачене законами України збройне формування за аналогією зі спецслужбою Російської Федерації - «Федеральной службой безопасности», якій присвоєно назву «Государственная служба безопасности Херсонской области».

Після цього, але не пізніше 19.07.2022, громадянин України Супруненко Олексій Леонідович, 20.08.1978 р.н., добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування «Государственной службы безопасности Херсонской области» на посаду «начальника відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної безпеки», де у складі з іншими особами з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізуючи спільний план

на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремлення Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації відшукували та затримували громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, яких намагались видавати за військових або диверсантів, проводили позасудові репресії над ними, катували, окрімих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім'ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

Крім того, учасники вказаного збройного формування переслідували мету незаконного збагачення за рахунок так званих «викупів» за визволення незаконно утримуваних громадян, тобто вчиняли пограбування осіб.

19.07.2022 у ранковий час доби (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи за адресою: [REDACTED] невстановлені на даний час досудовим розслідуванням співробітники т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» у кількості 3 осіб, діючи за наказом та під керівництвом особи, відносно якої обвинувальний акт направлено до суду, за попередньою змовою з т.зв. «начальником відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної безпеки» Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., та іншими особами, будучи озброєними вогнепальною автоматичною зброєю, у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І, умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння (дій), передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, без дозволу власника та будь-яких дозвільних документів, проникли до приміщення [REDACTED] за місцем роботи [REDACTED]

[REDACTED] після чого, погрожуючи останній та іншим присутнім працівникам позбавленням життя у разі непокори та поміщенням до місця несвободи змусили всіх присутніх залишатись на місцях.

Після цього вказаними особами без надання жодних дозвільних документів проведено обшук робочого приміщення [REDACTED] під час якого викрадено (вилучено) [REDACTED] документів у кількості 78 штук, загальною вартістю 1989, 00 гривень, тобто пограбовано цивільну особу, чим грубо порушено вимоги ст. 33 Конвенції.

Заволодівши зазначеними вище документами та обернувши їх на власну користь, співробітники т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», демонструючи можливість застосування вогнепальної зброї, здійснили незаконне затримання потерпілої [REDACTED] та проти її волі на авто доставили до будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, де остання незаконно утримувалась до 17:00 цього ж дня (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

Упродовж незаконного утримання потерпіла [REDACTED] допитувалась т.зв. «начальником відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної

безпеки» «Государственной службы безопасности Херсонской области» Супруненком О.Л. у присутності інших невстановлених озброєних осіб. Під час допиту у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І відносно потерпілої вказаною особою застосувався психологічний тиск, погрози позбавленням життя та поміщенням до місця несвободи у підвалне приміщення вказаної будівлі.

По закінченню допиту 19.07.2022 близько 17:00 потерпілу звільнено з місця несвободи без повернення раніше викраденого майна.

19.07.2022 у денний час доби (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи за адресою: [REDACTED]

Просянов Володимир Олександрович, 26.02.1977 р.н., діючи за наказом та під керівництвом особи, відносно якої обвинувальний акт направлено до суду, за попередньою змовою зі своїм безпосереднім керівником - т.зв. «начальником відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної безпеки» Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., спільно з іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням співробітниками т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» у кількості 2 осіб, будучи озброєними вогнепальною автоматичною зброєю, у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І, умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння (дій), передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, без дозволу власника та будь-яких дозвільних документів, проникли до приміщення [REDACTED]
[REDACTED] за місцем роботи [REDACTED] [REDACTED] Надії Миколаївни, [REDACTED] після чого, погрожуючи останній та іншим присутнім працівникам позбавленням життя у разі непокори та поміщенням до місця несвободи змусили всіх присутніх залишатись на місцях.

Після цього Просянком В.О. спільно з іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами без надання жодних дозвільних документів проведено обшук робочого приміщення [REDACTED], під час якого викрадено (вилучено): системні блоки від комп'ютерів, материнську плату, флеш-накопичувачі, блок живлення, грошові кошти в сумі 24 934, 00 гривень та 200 долларів США, що відповідно до офіційного курсу НБУ станом на 19.07.2022 в еквіваленті становить 5 850, 98 гривень, тобто пограбовано цивільну особу, чим грубо порушені вимоги ст. 33 Конвенції.

Заволодівши зазначеним вище майном та обернувши його на власну користь, вказані особи, демонструючи можливість застосування вогнепальної зброї, здійснили незаконне затримання потерпілої [REDACTED] та проти її волі на авто доставили до будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, де остання незаконно утримувалась до 22:00 цього ж дня (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

Упродовж незаконного утримання потерпіла [REDACTED] допитувалась т.зв. «начальником відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної

безпеки» «Государственной службы безопасности Херсонской области» Супруненком О.Л. у присутності інших невстановлених озброєних осіб. Під час допиту у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І відносно потерпілої вказаною особою застосувався психологічний тиск, погрози позбавленням життя та поміщенням до місця несвободи у підвальне приміщення вказаної будівлі.

По закінченню допиту 19.07.2022 близько 22:00 потерпілу звільнено з місця несвободи без повернення раніше викраденого майна.

19.07.2022 у вечірній час доби (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи за адресою: [REDACTED] т.зв. «начальник відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної безпеки» «Государственной службы безопасности Херсонской области» Супруненко Олексій Леонідович, 20.08.1978 р.н., діючи за наказом та під керівництвом особи, відносно якої обвинувальний акт направлено до суду, за попередньою змовою зі своїм підлеглим – т.зв. «оперуповноваженим відділу контррозвідувального захисту у сфері економічної безпеки» Просяноком Володимиром Олександровичем, 26.02.1977 р.н., та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням співробітниками незаконного збройного формування у кількості 2 осіб, будучи озброєними вогнепальною автоматичною зброєю, у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І, умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння (дій), передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, без дозволу власника та будь-яких дозвільних документів, проникли до приміщення [REDACTED] за місцем роботи [REDACTED] [REDACTED] після чого, погрожуючи останній та іншим присутнім [REDACTED] позбавленням життя у разі непокори та поміщенням до місця несвободи змусили всіх присутніх залишатись на місцях.

Після цього Просяноком В.О. та Супруненком О.Л. спільно з іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами без надання жодних дозвільних документів проведено обшук [REDACTED] приміщення [REDACTED] під час якого викрадено (вилучено): системні блоки від комп’ютерів у кількості 6 штук, відео реєстратор, чим спричинено потерпілій матеріальну шкоду на загальну суму 49 310, 00 гривень, тобто пограбовано цивільну особу, чим грубо порушено вимоги ст. 33 Конвенції.

Заволодівши зазначеним вище майном та обернувши його на власну користь, вказані особи, демонструючи можливість застосування вогнепальної зброї, здійснили незаконне затримання потерпілої [REDACTED] та проти її волі на авто доставили до будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Нілипа Орлика, 15, де остання незаконно утримувалась до 22:00 цього ж дня (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

Упродовж незаконного утримання потерпіла [REDACTED] допитувалась невстановленими досудовим розслідуванням озброєними особами. Під час допиту у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу І відносно потерпілої вказаними особами застосувався психологічний тиск, погрози позбавленням життя та поміщенням до місця несвободи у підвалнє приміщення вказаної будівлі.

По закінченню допиту 19.07.2022 близько 22:00 потерпілу звільнено з місця несвободи без повернення раніше викраденого майна.

Отже, Супруненко О.Л., діючи за попередньою змовою з іншими невстановленими військовослужбовцями та представниками окупаційної влади Російської Федерації, знаходчись на території тимчасово окупованого міста Херсон, вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, що виражалось у завданні сильних психологічних страждань (погроза вбивством та тортуром) нелегально затриманим особам, тобто у вчиненні катування останніх; а також вчинив інші порушення законів та звичаїв війни, які полягали у пограбуванні цивільних осіб, чим грубо порушив ст.ст. 3, 27, 31, 32, 33, 147 Конвенції, ч. 2 ст. 51, ст. ст. 75 Додаткового протоколу І Конвенції.

Таким чином, Супруненко Олексій Леонідович, 20.08.1978 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

**Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Херсонській області
майор юстиції**

Маргарита Євгенівна Головіна

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
заступник начальника
відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Херсонської обласної прокуратури**

Анастасія Сергіївна Чепуріна

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Супруненку О.Л. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)

Захисник _____)

«___» годин «___» хвилин «___» 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Херсонській області
майор юстиції**

Маргарита Євгенівна Головіна